

EL TRESOR DE TORRELLAFUDA

Les cases antigues de Torrellafuda eren a prop de sa talaia.

Una nit, essent ja en es llit pagès i missatge, van tocar a sa porta. S'aixecaren i trobaren es pati ple de moros amb *caique* i turbant.

I es que havia tocat va escometre amb sa nostra llengua a l'amo, i li manà que repleguessin tot es bestiar de cabreta des lloc.

No podent negar-se, obeïren. I amb es falcat de matxos, ases i someres, els moros i es cristians, obeint an el que havien donat llengua, sa dirigiren a una tanca; es posaren a cavar i prest va esser descoberta una cova subterrània plena de doblers. An els cristians, els havien tapat ets ulls; perquè no coneguessin a on eren.

El tresor era immens. Amb càvec i senalla ompliren de doblers els sacs, i tant com els fermaven, carregaven ses bísties i, fora vessa, cap a cala en Turqueta s'ha dit, en llarga processó. Quan ja fou dia clar, i els habitants de Torrellafuda, de tornada a s'embarcador, pogueren donar compte de sa sorpresa en els veïnats, dins la mar viva, lluny, molt lluny, tant com la vista arribava, destriaren una nau que, prest es perdé de vista navegant cap a Berberia.

Al despedir-se dels cristians es renegat, els digué: la vostra part l'hem deixada dins sa cova, que es troba a tal punt. I sa part fou tan rebedora que tots foren rics.

Francesc Camps i Mercadal

Revista de Menorca, 1920